

Det kom vi som bekendt ikke igennem med, men igen synes vi, det er et område, hvor vi ikke behøver en kommission. Vi ved godt, hvad der skal gøres. Man kan sige, at SF står sådan over for kommissionen, at vi har lavet forslaget.

Det tredje, der er vigtigt på ældreområdet, er flere hænder. Det antager jeg vi løser i de igangværende finanslovforhandlinger på den måde, at de job, der skal konverteres fra aktiverede job til ordinære job på ordinære vilkår, i høj grad vil komme til at gøre gavn inden for ældreområdet. Det vil betyde, at når vi taler kerneområder som hjemmehjælp og bemandingen på vores plejehjem, så skal mange af de job efter vores opfattelse bruges til, at der kommer flere hænder til at værne om de gamle. Igen, det behøver vi ikke en kommission til at undersøge; vi ved det godt. Jeg forestiller mig, at vi laver det i forbindelse med de igangværende finanslovforhandlinger.

Det fjerde punkt, jeg vil nævne, er at lave en langsigtet plan for økonomien for de ældre. Jeg vil godt kvittere for Dansk Folkepartis principielle synspunkt, at de ældre er en meget forskelligartet gruppe; den opfattelse deler vi. Der kom en rapport – jeg tror, den er 3 år gammel – bl.a. fra Socialministeriet, Økonomiministeriet, Finansministeriet, KL m.v., der peger på den meget store spredning, der er i ældres indkomster. Det er sådan, at den rigeste tiendedel af de ældre efter skat har 13.100 kr. – eller det havde de for tre år siden – til forbrug, mens den fattigste tiendedel på det tidspunkt havde 3.400 kr., begge tal efter skat.

Jeg vil godt sige det her meget tydeligt, for der skiller vi fra Dansk Folkeparti. Vi synes ikke, der er noget behov for at gå ind og hjælpe den rigeste tiendedel af de ældre ved at forhøje folkepensionen for alle. Vi synes, vi i SF er sat i verden for at skabe retfærdighed, og det betyder, at dem, vi vil støtte, det er dem, som kun har den nøgne folkepension. Igen, det er et område, vi ikke behøver at belyse yderligere. Vi kender tallene; det er et spørgsmål om at handle, hvis man vil det.

Det sidste, jeg vil nævne, er at foretage konkrete skridt til bedre forebyggelse, til bedre genoptræning. Igen, det er et område, hvor vores viden er relativt stor; vi behøver ikke at skyde det hele ind under en kommission, der sidder i et eller to eller tre år. Vi ved, hvad problemerne er, så det er et spørgsmål om at etablere den politiske vilje til at løse de her problemer.

Anders Samuelson (RV):

I Det Radikale Venstre synes vi faktisk, at den ældrekommission, som Dansk Folkeparti foreslår nedsat, til forveksling ligner Ældreforum. Sammenligner man Ældreforums kommissorium med, hvad dette forslag lægger op til, er der mange lighedspunkter, for Ældreforum har jo netop til opgave at følge og vurdere ældres vilkår og skabe debat om indsatsen for ældres vilkår, bidrage til at indsamle erfaringer og koordinering og formidle informationer til ældreområdet.

Derudover kunne man på boligområdet henvise til Ældreboligrådet og få en lokalplan til ældrerådene. Altså kort sagt, der findes udvalg, som arbejder på de her områder, som dækker det, som Dansk Folkeparti havde tænkt sig at en ældrekommission skulle dække.

Derfor mener vi egentlig ikke, at der er den store relevans i at støtte sådan et forslag. Vi vil ikke støtte forslaget, og vi vil også gerne understrege, at det måske ikke er særlig genialt på den måde at trække kommissioner frem af stalden, hver gang man mener, at man partipolitisk har et behov for at markere en særlig positiv indstilling over for et bestemt område.

Det Radikale Venstre mener, at der generelt i Folketinget er fokus på ældreområdet og netop også det fokus, som der bør være, at ældre er en meget, meget forskellig gruppe, en ikke særlig homogen gruppe, og det er det, der skal være udgangspunktet for den ældrepolitik, som vi skal føre.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten er ikke uenig i, at der er behov for at nedsætte en ældrekommission. Det er ikke så meget ud fra de argumenter, der står i forslaget, men det er meget mere på grund af den måde, debatten om ældreområdet de sidste par år har udviklet sig. Der har været nogle kedelige elementer, som meget nemt kunne resultere i generationskamp, og det er vi ret bekymrede for.

Begreber som ældrebyrden eller ældrebomben, som er blevet en del af det danske sprog, beskriver ældre som en tikkende bombe, der i løbet af kort tid belaster samfundet så meget, at de er en trussel; vi finder det virkelig usmægtigt. Selv om den såkaldte pensionsbombe med Finansministeriets egne tal nu er demonteret, ja, så præger denne her indbildte frygt stadig debatten.

En ny myte er kommet til, myten om de kommende pensionister, der bliver de rige, vel-